

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 19 de juny de 2024

Catequesi. L'Esperit i l'Esposa. L'Esperit Sant guia el poble de Déu cap a l'encontre amb Jesús, la nostra esperança.

4. L'Esperit ensenya l'Esposa a resar. Els Salms, una simfonia de pregària en la Bíblia

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

En preparació del proper Jubileu, us he convidat a dedicar l'any 2024 «a una gran “simfonia” de pregària». ¹ Amb la catequesi d'avui, voldria recordar-vos que l'Església ja té una simfonia de pregària el compositor de la qual és l'Esperit Sant, i és el llibre dels Salms.

Com en qualsevol simfonia, en ella hi ha diferents “moviments”, és a dir, diferents tipus de pregària: lloança, acció de gràcies, súplica, lament, narració, reflexió sapiencial i altres, tant en forma personal com en forma coral de tot el poble. Aquests són els cants que l'Esperit mateix ha posat en llavis de l'Esposa, la seva Església. Tots els llibres de la Bíblia, com vaig recordar-vos-ho la setmana passada, estan inspirats per l'Esperit Sant, però el Llibre dels Salms també ho està en el sentit que està ple d'inspiració poètica.

Els salms han ocupat un lloc privilegiat en el Nou Testament. De fet, hi ha hagut i continua havent-hi edicions que contenen el Nou Testament i els Salms junts. Tinc damunt la meua taula una edició ucraïnesa, que em van enviar, d'aquest Nou Testament amb els Salms; era d'un soldat que va morir a la guerra. I ell pregava al front amb aquest llibre.

No tots els salms —i no tot de cada salm— pot ser repetit i fet propi pels cristians i menys encara per l'ésser humà modern. Reflecteixen, a vegades, una situació històrica i una mentalitat religiosa que ja no són nostres. Això no significa que no siguin inspirats, sinó que en certs aspectes estan lligats a una època i a una etapa provisional de la revelació, com passa també amb gran part de la legislació antiga.

El fet que més recomana que acollim els salms és que van ser la pregària de Jesús, de Maria, dels Apòstols i de totes les generacions cristianes que ens van precedir. Quan els recitem, Déu els escolta amb aquella gran “orquestració” que és la comunió dels sants. Jesús, segons la Carta als hebreus, entra en el món amb un verset d'un salm en el cor: «Aquí em tens. [...] Vull fer, Déu meu, la teva voluntat» (He 10,7; cf. Sl 40,9); i deixa el món, segons l'Evangeli de Lluc, amb un altre vers als llavis: «Pare, a les teves mans confio el meu esperit» (Lc 23,46; cf. Sl 31,6).

L'ús dels salms en el Nou Testament és seguit pel dels Pares i de tota l'Església, que fa d'ells un element fix en la celebració de la missa i la litúrgia de les hores. «Tota la Sagrada Escriptura divina exhala la bondat de Déu» —escriu sant Ambròs— «però sobretot ho fa el dolç llibre dels salms.»² El dolç llibre dels salms. Em pregunto: pregueu alguna vegada amb els salms? Agafeu la Bíblia o el Nou Testament i reseu un salm. Per exemple, quan

---

¹ Carta a S.E. Mons. Fisichella per al Jubileu 2025 (11 de febrer de 2022).

² *Comentarios sobre los Salmos* I, 4, 7: CSEL 64,4-7.

esteu una mica tristos perquè heu pecat, reseu el salm 51? Hi ha molts salms que ens ajuden a continuar endavant. Heu d'agafar el costum de pregar amb els salms. Us asseguro que al final sereu feliços.

Però no podem únicament viure del llegat del passat: cal que fem dels salms la nostra pregària. S'ha escrit que, en certa manera, hem de convertir-nos nosaltres mateixos en "autors" dels salms, fent-los nostres i resant amb ells.³ Si hi ha alguns salms, i simplement versets, que parlen al nostre cor, és bo repetir-los i pregar-los durant el dia. Els salms són pregàries *per a totes les estacions*: no hi ha estat d'ànim o necessitat que no hi trobi les millors paraules per a convertir-los en pregària. A diferència de totes les altres oracions, els salms no perden la seva eficàcia a força de repetir-los; al contrari, l'augmenten. Per què? Perquè estan inspirats per Déu i expiren Déu, cada vegada que es llegeixen amb fe.

Si ens sentim oprimits pel remordiment i la culpa, perquè som pecadors, podem repetir amb David: «Compadeix-te de mi, Déu meu, pel teu amor; per la teva gran misericòrdia» (Sl 51,3), el salm 51. Si volem expressar un fort vincle personal amb Déu, diem: «Oh Déu, ets el meu Déu, / a l'alba et cerco. / Tot jo tinc set de tu, / per tu es desviu el meu cor / en terra eixuta, assedegada, sense aigua» (Sl 63,2). No és casualitat que la litúrgia hagi inclòs aquest salm a les laudes dels diumenges i de les solemnitats. I si ens assalten la por i l'angoixa, aquelles meravelloses paraules del salm 23 venen a auxiliar-nos: «El Senyor és el meu pastor [...]. Ni que passi per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal» (Sl 23,1.4).

Els salms ens permeten no empobrir la nostra pregària reduint-la només a peticions, a un continuat "dona'm, dona'ns". Hem d'aprendre del parenostre, que, abans de demanar "el pa de cada dia" diu: "Sigui santificat el vostre nom, vingui a nosaltres el vostre regne, faci's la vostra voluntat." Els salms ens ajuden a obrir-nos a una pregària menys egocèntrica: una oració de lloança, de benedicció, d'acció de gràcies; i també ens ajuden a convertir-nos en la veu de tota la creació, fent-la partícip de la nostra lloança.

Germans i germanes, que l'Esperit Sant, que va donar a l'Església Esposa les paraules per a pregar al seu Espòs diví, ens ajudi a fer-les ressonar avui en l'Església i a fer d'aquest any preparatori del Jubileu una veritable simfonia de pregària. Gràcies!

---

³ Giovanni Cassiano, *Conlatones*, X,11: SCh 54, 92-93.